

NLB 147-Lof zij de Heer, goed is het leven (tekst NPB)

♩ = 100

Soprano

1. Goed is het on - ze God te e - ren, om blij voor Hem te mu - si - ce - ren.
3. Zing voor de Heer om Hem te dan - ken, Haal uit de harp de mooi - ste klan - ken
4. Hij vindt geen vreug de, ziet geen waar - de in de ro - buus - te kracht van paar - den.

Alto

1. Goed is het on - ze God te e - ren, om blij voor Hem te mu - si - ce - ren.
3. Zing voor de Heer om Hem te dan - ken, Haal uit de harp de mooi - ste klan - ken
4. Hij vindt geen vreug de, ziet geen waar - de in de ro - buus - te kracht van paar - den.

Tenor

1. Goed is het on - ze God te e - ren, om blij voor Hem te mu - si - ce - ren.
3. Zing voor de Heer om Hem te dan - ken, Haal uit de harp de mooi - ste klan - ken
4. Hij vindt geen vreug de, ziet geen waar - de in de ro - buus - te kracht van paar - den.

Bass

Goed is het on - ze God te e - ren, om blij voor Hem te mu - si - ce - ren.
Zing voor de Heer om Hem te dan - ken, Haal uit de harp de mooi - ste klan - ken
Hij vindt geen vreug de, ziet geen waar - de in de ro - buus - te kracht van paar - den.

3

S.

De HEER maakt van zijn stad van vre - de de mooi - ste stad van al - le ste - den.
voor Hem die luch - ten laat be - trek - ken, het blauw met wol - ken kan be - dek - ken,
Hij wordt niet vro - lijk van sol - da - ten die pa - ra - de - ren door de stra - ten.

A.

De HEER maakt van zijn stad van vre - de de mooi - ste stad van al - le ste - den.
voor Hem die luch - ten laat be - trek - ken, het blauw met wol - ken kan be - dek - ken,
Hij wordt niet vro - lijk van sol - da - ten die pa - ra - de - ren door de stra - ten.

T.

De HEER maakt van zijn stad van vre - de de mooi - ste stad van al - le ste - den.
voor Hem die luch - ten laat be - trek - ken, het blauw met wol - ken kan be - dek - ken,
Hij wordt niet vro - lijk van sol - da - ten die pa - ra - de - ren door de stra - ten.

B.

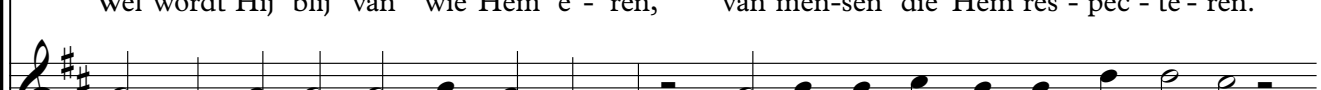

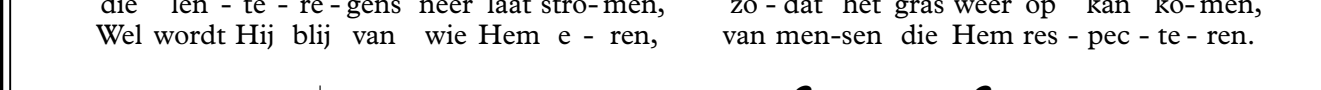
De HEER maakt van zijn stad van vre - de de mooi - ste stad van al - le ste - den.
voor Hem die luch - ten laat be - trek - ken, het blauw met wol - ken kan be - dek - ken,
Hij wordt niet vro - lijk van sol - da - ten die pa - ra - de - ren door de stra - ten.

5

S.
 Zijn volk, van huis en haard ver-dre-ven, zal Hij een nieu-we toe-komst ge-ven.
 die len - te - re - gens neer laat stro-men, zo - dat het gras weer op kan ko-men,
 Wel wordt Hij blij van wie Hem e - ren, van men-sen die Hem res - pec - te - ren.

A.
 Zijn volk, van huis en haard ver-dre-ven, zal Hij een nieu-we toe-komst ge-ven.
 die len - te - re - gens neer laat stro-men, zo - dat het gras weer op kan ko-men,
 Wel wordt Hij blij van wie Hem e - ren, van men-sen die Hem res - pec - te - ren.

T.
 Zijn volk, van huis en haard ver-dre-ven, zal Hij een nieu-we toe-komst ge-ven.
 die len - te - re - gens neer laat stro-men, zo - dat het gras weer op kan ko-men,
 Wel wordt Hij blij van wie Hem e - ren, van men-sen die Hem res - pec - te - ren.

B.
 Zijn volk, van huis en haard ver-dre-ven, zal Hij een nieu-we toe-komst ge-ven.
 die len - te - re - gens neer laat stro-men, zo - dat het gras weer op kan ko-men,
 Wel wordt Hij blij van wie Hem e - ren, van men-sen die Hem res - pec - te - ren.

7

S.
 Hij heelt het hart dat is ge-schon-den, ver-bindt de pijn-lijk die-pe won-den.
 die ie - der dier ge-noeg laat e - ten; geen vo - gel-tje zal Hij ver - ge - ten.
 Hij houdt van wie op Hem ver-trou - wen en op zijn lief-de blij-ven bou-wen.

A.
 Hij heelt het hart dat is ge-schon-den, ver-bindt de pijn-lijk die-pe won-den.
 die ie - der dier ge-noeg laat e - ten; geen vo - gel-tje zal Hij ver - ge - ten.
 Hij houdt van wie op Hem ver-trou - wen en op zijn lief-de blij-ven bou-wen.

T.
 Hij heelt het hart dat is ge-schon-den, ver-bindt de pijn-lijk die-pe won-den.
 die ie - der dier ge-noeg laat e - ten; geen vo - gel-tje zal Hij ver - ge - ten.
 Hij houdt van wie op Hem ver-trou - wen en op zijn lief-de blij-ven bou-wen.

B.
 Hij heelt het hart dat is ge-schon-den, ver-bindt de pijn-lijk die-pe won-den.
 die ie - der dier ge-noeg laat e - ten; geen vo - gel-tje zal Hij ver - ge - ten.
 Hij houdt van wie op Hem ver-trou - wen en op zijn lief-de blij-ven bou-wen.

- Samenzang: 2. Hij telt de sterren, de planeten,
bepaalt hun plaats en hoe ze heten.
Wat Hij geschapen heeft is prachtig;
wijs is de Heer en oppermachtig!
Hij ondersteunt wie onrecht lijden;
met liefde staat Hij hun ter zijde.
Wie trots verkeerde wegen kiezen
vernedert Hij, zij gaan verliezen.
- Samenzang: 5. Jeruzalem, prijs God, je koning,
vanuit je hart, vanuit zijn woning.
De HEER zal jou, zijn stad, besturen,
bewaakt je poort, versterkt je muren.
Hij zal zijn zegen aan je geven.
Hij laat je in zijn vrede leven.
Je zult je veilig bij Hem weten.
Hij geeft je heerlijk brood te eten.
- Koor: 6. De sneeuw daalt neer als Hij gaat spreken;
Hij maakt een witte wollen deken.
Hij strooit met rijp op gure dagen.
Wie kan zijn barre kou verdragen?
Zijn machtswoord laat de zon weer schijnen,
de hagel en de sneeuw verdwijnen.
Als Hij een warme wind laat komen,
begint het water weer te stromen.
- Koor: 7. Hij laat zijn wijze woorden horen
aan wie uit Jakob zijn geboren.
Hij heeft alleen met deze natie
een vast verbond, een hartsrelatie.
Zijn wet, zorgvuldig opgeschreven,
heeft Hij aan Israël gegeven.
Geen ander volk heeft die historie.
Halleluja, aan God de glorie.